

[Alfred Hansen]

stillet på uanset dette forslags skæbne at give disse 200 mill. kr.

Om dagsordensforslagene skal jeg sige, at retsforbundet ikke kan stemme for det af hr. Øllgaard fremsatte forslag, som lægger sig fast på en 3 pct.s stigning i den animalske produktion og en rentesikringsordning for de landmænd, der i kraft af store investeringer er i likviditetsvanskeligheder. Jeg kunne supplere denne kommentar med et spørgsmål om, efter hvilke kriterier venstre regner med man skal give denne rentesikringsordning, og hvordan venstre vil finde ud af, hvem der er i likviditetsvanskeligheder.

Endvidere bygger venstres forslag jo også på regeringens beskæftigelsesplan, og jeg gad vide, hvad venstre har regnet med at det skal koste det øvrige samfund, hvis intentionerne i dette dagsordensforslag skal indfries. Retsforbundet stemmer imod det.

Om den af fru Janne Normann foreslåede dagsorden skal jeg sige, at den er aldeles intetsigende. Jeg har indtryk af, at statsministeren i disse timer i allerhøjeste grad forsøger at få tilslutning til de forslag, der er lagt frem, og jeg vil naturligvis opfordre statsministeren til at gøre brug af de skiftende flertalsmuligheder, der er her i tinget, hvorimod fru Janne Normanns forslag jo bygger på en fortsat indkomspolitik, som retsforbundet ikke kan støtte; derfor ønsker vi at undlade at stemme til det radikale dagsordensforslag.

Jeg vil gerne gøre den tilføjelse, at de radikale lige så godt kunne have fremsat en dagsorden, hvori folkettingen konstaterede, at det normalt i Danmark er koldere om vinteren end om sommeren, for det, man konstaterer, er, at man skal fortsætte med at forhandle om en løsning af problemerne, og det tror jeg bestemt statsministeren gør. Jeg mener derfor i og for sig, at det er en noget billig måde at gøre sig bemærket på med denne dagsorden, og retsforbundet ønsker at undlade at stemme.

Niels Anker Kofoed (V):

Vi har nu været igennem debatten om dansk landbrugs muligheder, og jeg vil gerne konstatere, at der i hvert fald er gået én linje igennem den: målsætningen, at det er fornuftigt med en stigning i landbrugsproduktionen, er partierne enige om.

Formanden:

De, der ikke kan være rolige, må gå andetsteden, havde jeg nær sagt. Vi skal jo stemme om et øjeblik.

Niels Anker Kofoed (V):

Det, der skiller partierne, er, hvordan man skal fastholde denne målsætning. Hvis jeg gør det op, kan jeg se, at de, der er positive over for, at der skal træffes nogle foranstaltninger, i hvert fald er modstandere af særskat. Det er alle partier uden for S, SF og VS – med forskellige motiveringer.

Må jeg så i øvrigt sige, at debatten var, som jeg frygtede, lidt følelsesladet, måske fordi man har lidt for lidt viden om landbrugssituationen. Det bar indlægget fra den socialdemokratiske ordfører også præg af, og jeg er lidt beklemmt ved, at viden om landbrugsproblemer er så ringe i den socialdemokratiske gruppe, som den er. Jeg lagde også mærke til – og det skuffede mig – at under hele debatten sad der højst to eller tre af den store socialdemokratiske gruppe her i salen. Jeg havde ønsket, at de øvrige også havde været til stede, så de dog kunne have fået lidt større viden om disse problemer, for uanset om man er enig eller ej, kom der mange synspunkter frem, som også kunne have været til gavn for den side af salen.

Må jeg sige til landbrugsministeren – og det er også et svar til hr. Arne Bjerregaard, et polemisk svar – at når jeg er i opposition, har jeg en anden opfattelse, end hvis jeg sidder på ansvaret. Det svar, der henvises til, drejer sig nemlig bl. a. om det, vi diskuterer i dag, men det er et specifikt problem, det er de akutte vanskeligheder for de andre landmænd. Det har jeg svaret positivt på i dag.

Men det, det gælder om for at forstå situationen, er ikke, som landbrugsministeren gør, at se tilbage i historien. Det, det gælder om, er at se, hvordan udviklingen vil forme sig i de nærmeste år. Man kommer ikke uden om, hvis man læser tallene i Landbrugsøkonomisk Rapport, at i 1977–78 har vi en bruttoindkomst for landbruget på 10,6, i 1978–79 falder den til 10,1, og i 1979–80 er den beregnet til at falde til 9,9. Hvad er årsagen, hr. minister?

En af årsagerne er, at priserne ikke stiger i den takt, de skal, men at renteudgifterne er en større belastning; de stiger fra 3,8 mia kr.